

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

2018. január 14.

Bálintbokor,

Mandabokor

Istentisztelet

„¹⁸Ti asszonyok, engedelmeskedjétek férjeteknek, ahogyan illik az Úrban. ¹⁹Ti férfiak, szeressétek feleségeteket, és ne legyetek irántuk mogorvák. ²⁰Ti gyermekek, engedelmeskedjétek szüleiteknek minden tekintetben, mert ez kedves az Úrban. ²¹Ti apák, ne ingereljétek gyermekeiteket, nehogy bátortalanokká legyenek. [...] ²³Amit tesztek, jó lélekkel végezzétek úgy, mint az Úrnak, és nem úgy, mint az embereknek, ²⁴tudván, hogy ti viszonzásul megkapjátok az Úrtól az örökséget; az Úr Krisztusnak szolgáljatok tehát. ²⁵Aki pedig igazságtalanul cselekszik, azt kapja vissza, amit tett, mert nincsen személyválogatás.” Kol 3,18-21.23-25

„¹Gyermekek! Engedelmeskedjétek szüleiteknek az Úrban, mert ez a helyes. ²„Tiszteld apádat és anyádat”: ez az első parancsolat, amelyhez ígéret fűződik, ³mégpedig ez: „hogy jó dolgod legyen, és hosszú életű légy a földön.” ⁴Ti apák pedig ne ingereljétek gyermekeiteket, hanem neveljétek az Úr tanítása szerint fegyellemmel és intéssel.” Ef 6,1-4

Szeretett Gyülekezet!

Egy nagyon nehéz, sokrétű, komplex téma került ma istentiszteletünk középpontjába, hiszen vannak, akik egy egész hetes sorozatot tartanak a férj-feleség szerepekről, vagy a gyermekek neveléséről. Nyilvánvalóan nincs arra időnk, hogy mindenre egészen mélyen betekintést nyerjünk, de az alapokról érdemes beszélni, illetve az alapokat érdemes lefektetni, hogy ezek mentén igyekezzünk élni a házasságban és ezek mentén igyekezzünk gyermekeinket is terelgetni, nevelni.

Mindenekelőtt engedjétek meg, hogy úgy beszéljek ezekről a témákról, mint akinek szintén küzdelmei vannak a gyermekneveléssel, hiszen én is küzdök azzal, hogy a négy egészen különböző lelkiségű, habitusú gyermekeimet neveljem, fegyelmezzem a szeretet legmélyebb kötelékével. Küzdök azzal is, hogy szerethető férj legyek, de sok esetben az óemberi természetem ezt megnehezíti a felesé-

gem számára és küzdök azzal is, hogy jó példa legyek a gyülekezetben, a feleségem, a gyermekeim és a családom körében. Abban is bizonyos vagyok, hogy minden, amit elrontottam, Isten azt is jóra tudja fordítani.

A mai alkalommal arról hallhatunk, hogy mit tanít a Szentírás a férj-feleség, anyai-apai szerepekről, a gyermekek neveléséről. Azt szemmel láthatjuk, hogy nagyon sok probléma van az elmúlt évtizedekben ezeken a területeken. Mintha feje tetejére állt volna minden. A szerepek felcserélődtek, eltorzultak, vannak férfias nők, nőies férfiak, mozaikcsaládok, gyermek után vágyakozó és gyermektelen házasságok, gyermekeket nem becsülő kapcsolatok, apátlan, anyátlan gyermekek. Új fogalmak jelentek meg a szóhasználatunkban, mint a szingli, a gender és lehetne sorolni.

Amit leszögezhetünk, hogy a házasságok, családi életek, a gyermeknevelés hazánkban, Európában, a nagyvilágban válságban van és küzdelmek vannak ezen a terüle-

ten. Ennek egyik oka, hogy a férfiak és nők, férjek és feleségek identitás – és szerepzavarban vannak. Ahhoz sem kell szakértőnek lenni, hogy megállapítsuk, nagyon sok esetben nincsenek helyükön a férfiak és a nők. Ebből pedig az következik, hogy káosz lesz a házasságokban és a családi életekben. Ezért jó nekünk, akik esetleg ennek a helyzetnek a szenvedő alanyai is vagyunk, hogy megnézzük, mit tanít a Szentírás ezekről a kérdésekről, ill. mit mond Isten ezekről a szerepekről. Hiszen egyértelműen és világosan tanít azokról a fontos fogalmakról, melyek meghatározóak a házasságban és a nevelésben, mint például: engedelmesség, fegyelem, tisztelet, nevelés, példa.

Beszéljünk először a férj-feleség szerepekről, hiszen ha ez rendben van, igei talajon áll, akkor könnyebb lesz megértenünk az apai-anyai szerepeket és a gyermeknevelést. Ha helyén van a férj-feleség szerep, akkor pedig helyén a lesz az apai-anyai szerepe is reménység szerint.

Nagyon fontos hangsúlyozni, mert sokak fejében egy torz kép van a Biblia tanításával kapcsolatban: Isten nem alá-fölé rendelő viszonyba helyezte a férj-feleséget. Ezt hangsúlyozni kell, de természetesen azt is hozzá kell tenni, hogy a bűneset miatt torzult ez a viszony. Isten a teremtésben mellérendelő viszonyt teremtett, hiszen azt olvassuk az Igében: „**18Azután ezt mondta az ÚRisten: Nem jó az embernek egyedül lenni, alkotok hozzáillő segítőtársat.**” I Móz 2,18. Tehát nem a férj alattvalójának teremtette Isten az asszonyt, hanem segítőtársának. A feleséget mellérendelte a férje mellé. Ha etimológiailag nézem, a magyar nyelvben a férj, feleség szó:

A *férj* ősi finnugor eredetű összetett szó. Az elhomályosult összetétel első eleme a *fiú*, *fi*, a második elem pedig az önállóan elő nem forduló *er(j)* tő. A *férj* eredeti jelentése valószínűleg „férfi” volt. Ezt csak azok számára mondom, akik kacsingatnak a gender irányába, és megkérdőjelezzik a házasság férfi és női jelenlétét!

A feleség szó a „fél” főnévből jött létre szóképzéssel. A „fél” ősi örökség az ugor korból. Azt jelenti, „embertárs, valaminek az oldala”. De nagyon szép az a kifejezés is, amit a magyar nyelvben használunk: a „párom”, azaz így alkotunk egy egészet. Tehát még a magyar nyelv is azt erősíti, hogy a kettő így lesz egy egész, és ebben a kapcsolatban mellérendelő viszonyt láthatunk. Azt viszont nyomatékosítanunk kell, hogy ebben a mellérendelői kapcsolatban mások a szerepek!

Beszéljünk először a férfiakról, a férjekről:

Annak, hogy egy férj jól tölti be a szerepét, általában az a jele, hogy a felesége boldog. Sem zsarnokok, sem papucshősök mellett nem boldogok az asszonyok. Ha helyükön vannak a férjek, akkor boldogok lesznek a felségek és helyükön is lesznek. A teremtésbeli rend egyértelmű, a férj tölti be a vezető szerepét. Sok férfi azonban ezt félreérti. Tudniillik ez nem rangot vagy megtiszteltetést jelent, hanem munkát, szolgálatot és felelősséget. Van egy rész a

Bibliában, aminek a férfiak csak az első felét szokták meghallani, állandóan idézni és a feleségük fejéhez vágni: „²²**Az asszonyok engedelmeskedjenek férjüknek, mint az Úrnak,**”. És itt lehúzva a roló, ezután teljes sötétség, se kép, se hang, pedig az Ige így folytatódik: „**Férfiak! Úgy szeressétek feleségeket, ahogyan Krisztus is szeretete az egyházat, és önmagát adta érte**” Ef 5,22. Isten feladatot ad a férjnek is és a feleségnek is, és meg vagyok győződve, hogy a férjnek a feladata sokkal nehezebb, hiszen a szeretetnek azt a mércéjét adta, hogy úgy szeressük a feleségünket, ahogyan Krisztus szeretete az egyházat és önmagát adta érte. Lemondani mindenről, a kényelemről, önmagamról, a férfi büszkeségemet feladni és alázattal szeretni a feleséget. Aki egy picit is ismeri önmagát, tudja, hogy milyen nehéz, nem a feleséget szeretni, mert ők szeretnivalóak, hanem önmagammat sokszor megtagadni és úgy szeretni őt, ahogy Krisztus szeretete ezt az esendő egyházat.

A férjjel kapcsolatban három dolgot említenék az idő rövideje miatt:

- vezetés
- szeretet
- gondoskodás

A vezetés felelősség. Isten a férfiakra ruházta ezt a feladatot. Látni kell a férfi és a nő személyiségét. A férfiak életében a racionalizmus domináns. Neki is vannak érzelmei, de a rációra, az észére hagyatkozik és az érzelmei nem befolyásolják. Racionálisan és logikusan igyekeznek dönteni. A mérlegelésnél nem az érzelmeire hagyatkozik. A nő emocionális. Érzelmei hullámzóak, ezért sokszor a pillanatnyi érzelmi állapota befolyásolja. Nem arról van szó, hogy egy nő nem tud gondolkodni, nincsen logikája, dehogyan. Sőt, a nőknek meg van az a képességük, hogy egyszerre több dologra is képesek figyelni. A férfi az csak egyre – néha az is sok neki. A férfinak, a férjnek figyelembe kell venni a nőnek, a feleségnek az érzelmeit, de a

vezetés felelősségét magára kell vállalni. Nézzétek meg, a legtöbb esetben ma két szélsőséggel találkozhatunk: vagy egy diktátor a férfi vagy egy tutyi-mutyi, papucshős, szájhős. Egyik sem viszi előre a család és a házasság életét. Sem a zsarnoki diktátor, sem a papucshős. A feleségeknek nem is ilyen férjekre van szükségük. Olyanokra, akik fel tudják vállalni a döntéseket és tudják vállalni a döntéseik következményeit.

A vezetés felelőssége után az **igazi szeretetről** kell beszélni, hiszen Igénk azt mondja a férfiaknak: „**Úgy szeressétek feleségeteket, ahogyan Krisztus is szeretete az egyházat**”. A férj szeretete nem a feleség szeretetétől, magaviseletétől függ. A férjnek kezdeményeznie kell a szeretetben, tudva azt, hogy ez a leghatalmasabb eszköz a kezében, hogy a feleségét formálni tudja. Helytelen egy ilyen sorrendet meghatározni: „*Viselkedj úgy, ahogy én elvárom (vagy, ahogy Isten elvárja), és majd szeretni foglak.*” Inkább így kell gondolkodnia: „*Fel-*

tétel nélkül, mindentől függetlenül szeretlek úgy, ahogy vagy, akármit is kapok ezért cserébe.” A szeretet nem egy pillanatnyi fellángolás, hanem egy élethossziglan tartó állapot. A szeretetben ott van a feltétel nélküli elfogadás. Olyan szemléletes ez a kép, amit Pál mond: „**Úgy szeresétek feleségeteket, ahogyan Krisztus is szeretete az egyházat**”. Tudjátok, az egyháztörténelmet végigtekintve, s erről is beszél a Szentírás, az egyház a születése pillanatától kezdve tökéletlen volt, belső konfliktusokkal és bűnökkel terhelt. Sok nyomorúsága van belül is, és sok nyomorúságot okozott a történelem folyamán másoknak is. Jézus azonban mindvégig kitartott mellette, és szeretete az egyházat. Ehhez hasonlóan a férj sem várhatja el azt, hogy a felesége tökéletes legyen, és kiérdemelje a szeretetét. A szeretete ugyanis nem függhet olyan külső körülményektől, mint pl. az, hogy hogyan viszonyul a férjéhez, jól végzi-e a dolgát, házias-e stb. A férjeknek Jézustól kell a példát venni és minden körülmények között szeretni a feleséget.

Még akkor is, ha éppen nehezen szerethető. Miért, hány-szor volt az egyház is nehezen szerethető (és akkor finoman fogalmaztam) és Krisztus mégis szerette az egyházat és a mai napig kitart mellette. Így kell nekünk, férfiaknak is viszonyulnunk felségeinkhez. Sokszor ebben a házasságban pedig fel kell adnunk önmagunkat. Jézus önmagát adta oda az egyházért, kész volt meghalni érte. Ugyanilyen önfeláldozó lelkületet kell mutatnia a férjnek abban, hogy kész legyen saját magának meghalni, és a felesége javát szolgálva érte élni. A férjnek ma szó szerint nem kell meghalnia a feleségéért, de átvitt értelemben igen. A feleségért való önfeláldozó élet azt jelenti, hogy lemond a saját kényelméről, érdekeiről, vágyairól – megtagadja önmagát. Ennek a megtagadásnak, szeretetnek pedig tettekben kell megmutatkoznia nem csupán szavakban. Ahogy Jézusnál is attól (is) lett ereje a szavainak, hogy tettek követték. A férj feladata az, hogy gyakorlatias módon mutassa meg a szeretetét a felesége iránt: kivigye a szemetet, bevásároljon

neki, elvigye valahová, ajándékot adjon neki, és ami a legfontosabb, az Igével táplálja.

Az efezusi levélben azt írja Pál: „**Hasonlóképpen a férfiak is szeressék a feleségüket, mint a saját testüket. Aki szereti a feleségét, az önmagát szereti.**”²⁹ Mert a maga testét soha senki nem gyűlölte, hanem táplálja és gondozza, ahogyan Krisztus is az egyházat” Ef 5,28-29. Ebben a részben pedig láthatjuk, hogy a férjnek **gondoskodnia** kell a feleségéről. Ahogy egy férj gondoskodik magáról, ezért fontos, hogy legyen ápolt, igényes, mindig megnyerő külsejű, ahogyan az udvarlásnál is meg akarta hódítani azt a leányt, akibe beleszeretett, úgy ne hagyja el magát évek, évtizedek múltával, hanem legyen ápolt, de fontos, hogy a törődés, gondoskodás felelőssége is ott legyen a felesége iránt. A férj feladata az, hogy fizikailag gondoskodjon családjá eltartásáról. Erről beszél a Timóteus levelében Pál: „**Ha pedig valaki övéiről és főként háza népéről nem gondoskodik, az megtagadja a**

hitet, és rosszabb a hitetlennél.” 1Tim 5,8. De még fontosabb, hogy a felesége hitben való növekedését is elősegítse azzal, hogy lelki vezetőként áll előtte. Járjon jó példával elől a lelki növekedésben. Tudjon térdet hajtani az Úr előtt, mert, ahogy az asszonyoknak azt mondja az Ige, hogy engedelmeskedjenek férjüknek, úgy azt is mondja, hogy a férfiak pedig engedelmisséggel tartoznak Isten iránt. Legyen kezdeményező a közös imádságban és igeolvasásban, tanítsa őt, bátorítsa jó cselekedetekre.

S végül azt mondja az ige a férfiakról: „**Ezt mondja az ÚR: Átkozott az a férfi, aki emberben bíz, és testi erőre támaszkodik, az ÚRtól pedig elfordul szíve!** **6Olyan lesz, mint bokor a pusztában: nem remélhet a jövőtől semmi jót. Kövek között tengődik a pusztában, a szikes, lakatlan földön.** **7De áldott az a férfi, aki az ÚRban bíz, akinek az ÚR a bizodalma.** **8Mert olyan lesz, mint a víz mellé ültetett fa, amely a folyóig ereszti gyökereit. Nincs mitől félnie, ha eljön a hőség,**

lombja üde zöld marad. Száraz esztendőben sem kell aggódnia, szüntelenül termi gyümölcsét.” Jer 17,5-8. Higgyétek el, az a férfi, aki engedelmisségben jár, és az ÚRban bíz, annak a házassága úgy fog kivirulni, mint a víz mellé ültetett fa, az a feleség ki fog virulni egy ilyen férfi és férj mellett.

A feleségről is szót kell ejtenünk. Azt mondja az Ige, s kérlek benneteket drága feleségek, a hallott Ige után ne húzzátok le a „rolót”, hanem figyeljétek, mit tanít az Ige erről: „**22Az asszonyok engedelmeskedjenek férjüknek, mint az Úrnak,**” Ef 5,22. Tudjátok, ha a férfiak úgy szeretnék feleségeiket, ahogyan Krisztus szerette az egyházat, akkor azok a drága asszonyok erre az önzetlen szerető életre örömmel válaszolnának engedelmisséggel. Ha a férfiak igazi példák lennének a szeretetben, az odaadásban, a lemondásban, akkor erre az önzetlen életre örömmel felelnének az asszonyok engedelmes étellel. Mert az asszonyok vágnak arra, hogy a férjük szeresse őket, tisztelje őket, s

ha ezt az önzetlen szeretetet és megbecsülést megkapják, akkor nem okoz nekik nehézséget az engedelmisségben való járás, hiszen az ilyen szerető és példamutató férjre boldogan bízzák rá magukat. A Szentírás olyan szépen megfogalmazza, milyen egy drága asszony, egy drága feleség: „²²**Aki jó feleséget talált, kincset talált**” Péld 18,22, de beszél a derék asszony dicséretében – olvassátok el drága asszony a Példabeszédek könyvének 31. fejezetét, rólatok ír, hadd idézzek néhány verset: „¹⁰**Derék asszonyt kicsoda találhat? Értéke sokkal drágább az igazgyöngynél. [...]**¹²**Egész életén át javát munkálja urának, nem kárát. ¹³Szerez gyapjút és lent, és jókedvűen dolgozik kezével. [...]**¹⁵**Fölkel még éjjel, ételt ad háza népének, és rendelkezést szolgálóinak. [...]**²¹**Nem félti háza népét a hóeséskor sem, mert egész háza népe meleg ruhába öltözött. [...]**²⁵**Erő és méltóság árad róla, és nevetve néz a holnap elé. ²⁶Szája bölcsességre nyílik, és nyelve szeretetre tanít. ²⁷Ügyel háza népe dolgaira, nem**

kenyere a semmittevés. ²⁸Fölkelnek előtte fiai, és boldognak mondják, ura pedig így dicséri: ²⁹Sok nő végezd derék munkát, de te felülmúlod mindegyiket!” Péld 31,10.12-13.15.21.25-29. Akit a férje megbecsül és szeret, annak ilyen lesz az istenfélő felesége. Azt kapja vissza a férj a feleségétől, amit kap a feleség a férjétől. Aki szeretetet és törődést, az szerető engedelmisséget kap. De beszél az ige a másik oldalról is: „**mint a szüntelen csepegő háztető, olyan a zsémbes asszony.**” Péld 19,13, „²⁴**Jobb a háztető sarkán lakni, mint zsémbes asszonnyal együtt a házban.**” Péld 25,24. Ha úgy érzed, ilyen feleséged van, akkor gondolkodjál el, hogy te milyen férj vagy! Nem csak a férjnek kell tisztelni és megbecsülni a feleségüket, hanem – s ez különösen is fontos – a feleség is tisztelje a férjét. Azt olvassuk az Igében: „**...az asszony pedig tisztelje a férjét**” Ef 5,33. A férj akkor tud igazán férj lenni, és vezetni, szeretni, gondoskodni, ha a feleség tisztelettel viseltetik iránta. A tisztelet nem más, mint fokozott odafigyelés

a férjre, és különleges, másoktól megkülönböztető magatartás (biztatás, elismerés, támogatás). A férjeknek erre van szükségük. Ezt tudomásul kell venni, hogy a férjnek bátorításra, elismerésre van szüksége, hogy helyt tudjon állni a férfi és férj hivatásában. Mint ahogy tudomásul kell venni a férfiaknak, hogy a felségeknek gyengédségre, egy „szerelek” szóra, egy ölelésre, a szeretetnek verbális kifejezésére van szükségük. Nem lehet olyan bunkó a férj, amit egy viccben is meg fogalmaztak: *„mondja a felség a férjnek: drágám! Eltelt négy évtized a házasságunk óta, de sosem mondtad a négy évtized alatt, hogy szeretlek. Drágám! Az esküvőn az oltár előtt mondtam, hogy szeretlek, azóta ez nem változott.”* Na, így nem lehet a házasságot ápolni. Némelyik férj többet gondoskodik az autójáról, motorjáról, a kertjéről, mint a feleségéről, s ezt olyan szomorú látni. S aztán ne csodálkozzatok, hogy zsémbes lesz a feleségetek, meg kiállhatatlan szószátyár. A **„szeressétek feleségeteket”** és az **„engedelmeskedjetelek férjeteleknek”**

ezt csak együtt lehet megvalósítani. Ha bármelyik hiányzik, borul minden. Követelőzni lehet, de a kérdés az, mindent megteszek-e, hogy a másik boldog legyen. Ha a feleség lelkében az engedelmesség, tisztelet és szeretet uralkodik a férjre iránt, azzal megkönnyíti a férjre dolgát, hogy önfeláldozó szeretettel tudjon az ő érdekeiért élni. Így pedig elősegíti azt, hogy a férjre Isten akarata szerinti férjé válhasson. Ha ezek ott vannak, akkor áldás lesz a házasságon, ha ezek a szerepek a helyükön vannak, akkor helyén lesz a férj is, a felség is, az apa is és az anya is.

S befejezésül beszéljünk egy picit a gyermekekről, a nevelésükről. Ma különösen is nagyon nehéz gyermeket, gyermekeket nevelni, hiszen a Sátán elhintette azt, hogy nem kell a szülőket tisztelni. Mindenhol a tekintély aláásása történik. A szülőkkal szemben, a tanárokkal szemben, az orvossal, a lelkésszel, egy államférfival szemben. Ennek a tekintély-aláásásnak a következménye pedig az lett, hogy senkit nem tisztel az ember. Nézzétek meg, hogy hány há-

zasságban ássák alá egymás tekintélyét, a férj a felségét, a feleség a férjét, s ne csodálkozzatok, hogy gyermekeitek egy idő után „lehülyéz” benneteket, vagy legyint rátok és sokszor tapintatlan, neveletlen tuskók lesznek. Azért lesznek olyanok, mert ti is olyanok voltatok. Ezért mondja az Ige: „**Hiszen amit vet az ember, azt fogja aratni is.**” Gal 6,7, s ez így van a nevelés területén is. Amit adtál, azt kapod vissza! Ott, ahol nincs fegyelem, ott nem lesz tekintély, ahol nincs tekintély, ott nincsen tisztelet, ahol pedig nincs tisztelet, ott nem lesz szeretet. Ezért nagyon fontos, hogy a családban, a nevelésben legyen fegyelem.

A gyermeknevelésnél egy nagyon fontos alap, amire épülnie kell a nevelésnek: „**Minden dolgokat szeretetben menjen végbe!**” I Kor 16,14. Ha gyermeketek nem érzi a tiszta apai-anyai szeretetet, akkor nem fogod tudni nevelni. Agyon ütheted is, akkor sem fog engedelmeskedni és tisztelni. Tudniillik, az engedelmisséget nem lehet erővel, hatalommal, testi fegyelmezővel kieszközölni. Elő-

ször is éreztetni kell a gyermekeddel, hogy mindennél jobban szereted. Szeresd következetesen, akkor is, ha minden rendben van és akkor is, ha valami olyat tett, amit nem szabadott volna. Szülőként tudjál bocsánatot kérni gyermekedtől, éreztetve azt, hogy te is bocsánatra szoruló ember vagy, te is követsz el hibákat, bűnöket. Ha alázatos szívvel, következetesen szereted a gyermekedet, akkor azt meg fogja hálálni. Légy jó példa édesapaként, édesanyaként és a gyermeked meg fogja hálálni. Ha engeded, hogy gyermeked úgy nőjön fel, mint a dudva, akkor el fog vadulni. Ezért apaként, anyaként elsősorban neked nagyon kell szeretni a gyermekedet. A szeretetet azonban nem úgy kell kifejezni, hogy mindent megveszel neki, mindennel elhalmozod, mert az ilyen gyermek egy idő után hálátlan lesz. A szeretet elsősorban abban kell, hogy megmutatkozzon, törődsz vele, foglalkozol vele, fontosnak tartod, ami neki is fontos. Ha a szeretet légköre uralkodik a családban, akkor a fegyelmezést is a szeretet hatja át. Most olyat

mondok, ami nem trendi a mai világban, s nézzétek meg, mi lett ennek a trendinek a következménye, de a szeretet megmutatkozhat abban is, ahogy rácsapsz a gyermekedre. Igen, néha a szájára, a kezére, a fenekére kell csapni. De tudjátok ütés és ütés között is van óriási különbség. A gyermek megérzi az óvó, intő, féltő szeretetből fakadó verést és a dühből, haragból való verést. A verésen nem azt kell érteni, hogy agyon kell ütni a gyermeket, vagy addig kell ütni, míg elszáll az ember haragja. Tudom, hogy mára annyira elfajult ez a világ, ha a szülő megveri a gyermekét, az már családon belüli erőszaknak számít, az már családi terror, s fel lehet jelenteni a szülőt. Hát ennyire kifordult a világ. Azt mondja az Ige: „¹⁵**A bot és a fenyítés bölcsésé tesz, de a kényeztetett gyermek szégyent hoz anyjára. [...]**¹⁷**Fegyelmezd fiadat, akkor nyugodt lehetsz felőle, sőt örömet találsz benne.**” Péld 29,15.17; „⁶**Neveld a gyermeket a neki megfelelő módon, még ha megöregszik, akkor sem tér el attól.**” Péld 22,6; „¹³**Ne sajnáld**

megfenyíteni a gyermeket, nem hal bele, ha megvered bottal. ¹⁴**Te csak bottal vered meg, de lelkét a holtak hazájától mented meg.**” Péld 23,13-14. Ma már sok tekintetben megváltozott a világ. Én még körmöst kaptam a vonalzóval a technika tanáromtól, kokit pecsétgyűrűvel a napközis tanárnőmtől, pajeszhúzást az énektanárnőmtől, 500 guggolást az orosz tanárnőmtől és higgyétek el, nem torzult a személyiségem, nem roppantam bele, nem készültem ki idegileg. Én még egy ilyen világban éltem, nőttem fel. Amikor Ida néni egy hatalmas pofont adott, s még délután is látszódott az arcomon, s elpanaszoltam anyukámnak otthon, hogy mit kaptam, azonnal kaptam egyet a másik oldalra is, hogy ne felejtsem el, hogy a tanárommal nem lehetek tiszteletlen. Mára megváltozott a világ és néztek, hogy az féltő, bárgyú nevelési elmélet, amit tanítanak, az hová vezetett és hová fajult. Amikor iskolában arról beszélnek, hogy a törvényben 3 oldalon keresztül arról írnak, hogy mi a gyermek joga és fél oldalban, hogy mi a

gyermek kötelessége, akkor valami nagyon nincsen rendben. A gyermekek engedelmisséggel és tisztelettel tartoznak, mert a gyermek mindig gyermek marad, amíg a szülő él. Sokkal nagyobb szeretettel emlékszem vissza azokra a szigorú tanáraimra, akik olykor-olykor megverték, de tudom, hogy szerettek és egy jobb embert akartak belőlem faragni. Hogy sikerült-e, azt édesanyámtól kell megkérdezni, de biztos állíthatom 25-30 év múltával, nem volt káromra. S higgyétek el, a gyermek sokkal jobban sérül abban, hogy lát benneteket otthon veszekedni, meg kiabálni egymással, meg mocskolódni, meg külön menni, meg káromkodni. A gyermek ebbe roppan bele, nem abba, hogy néha napján a féltő szeretet elenged egy atyai pofont vagy fenékre ütést. Meg fogja a gyermeketek hálálni idővel a gondoskodó szeretet eme fajtáját is és ne higgyétek el azt, amit ez a kifordult világ, meg a pszichológusok, meg a mentálhigiénészek, meg istentelen családterapeuták mondanak és tanítanak. A régi bibliai bölcsesség az életet védi és

a gyermekek javát szolgálja. Meg is lehet nézni, hogy mi hova vezetett. Hangsúlyozom azt a bibliai alapot: „**14Minden dolgokat szeretetben menjen végbe!**” I Kor 16,14, e nélkül nem lehet gyermeket nevelni. Ha a szeretetet érzik a szavaitokban, tetteitekben, akkor azt meg fogja hálálni gyermeketek is. A gyermekeinket Isten bízta ránk. Elsődleges felelősségünk nem az, hogy nekik a legjobb ruhát, legmárkásabb cipőt és legszebb otthont nyújtsuk. Olyan otthonban kell felnevelkedniük, ahol jelen van Isten és Krisztus szeretete uralkodik olyan mértékben, hogy Átala megismerhetik Istent. Mi lehetne értékesebb az életben helytálló gyermekeknél és a boldog családi életnél. Isten ezzel bízott meg, s amikor helyén van egy édesapa, édesanya, akkor helyén lesz a gyermek is még sok küzdelmek árán is.

Drága Gyülekezet, kedves Édesanyák és Édesapák!
Engedjétek, hogy Isten legyen az első helyen az életetekben, s ennek az lesz az örömteli következménye, hogy

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

megváltozik a házasságotok, látni fogjátok a feladataitokat és a krisztusi szeretet fogja áthatni a gyermekneveléseteket. Ha minden a helyére kerül, akkor meg fogjátok tapasztalni, mennyi áldás van az engedelmesség, a fegyelem, a tisztelet területén és akkor jó példával tudtok elől járni a nevelésben és a példaadásban.

Ámen!